

הרב משה בראנדסדארפער

אב"ד ור"מ היכל הוראה

מח"ס "היכל הוראה"

בענין אם מותר ללמוד ולהתפלל בקבר דוד המלך באופן שבקומה שמעליו עושים זרים טקסים של עבודה זרה רח"ל (בקביעות)

ואיך יעלה על הדעת לעשות מקום קדוש כזה למקום ששועלים יהלכו בו לעשות טקסים של עבודה זרה.

בס"ד, פעיה"ק ירושלים ת"ו

יום רביעי י"ד אייר פסח שני תשע"ד לפ"ק.

ואמרתי להם שהן אמנם אין כחן אלא בפה ובפרט במקום כזה שצריך ללחום נגד מלכות הרשע שפועלת בכל דרכיה לעקור הדת מישראל רח"ל ומחמת כפירתם אינם שמים על לב אם יש בזה איסור מן התורה אם לאו רח"ל, ומדרכי המלחמה כבר הורונו רבותינו וכך שמעתי מאמו"ר זצ"ל שאין להתערב במעשיהם אלא אם כן הם נוגעים לצפור נפשה של היהדות בדברים הנוגעים ליהדות שלנו דהיינו שרוצים לקרר האמבטי אצלינו [כמו שדרשו חז"ל עה"כ אשר קרך בדרך בתנחומא כי תצא סימן ט על עמלק אמר רבי חוניא מלה"ד לאמבטי רותחת שלא היתה בריה יכולה לירד בתוכה בא בן בליעל אחד וקפץ לתוכה אע"פ שנכוה הקירה לפני אחרים], כגון חילול שבת וכדומה וגזירות אחרות בקיום התורה הק', אבל כשאין הדבר נוגע אלינו בזה אמרינן הלעיטהו לרשע וימות, מכל מקום בנדון דידן יש בו ענין ליהדות שלנו שהרי לפי דבריהם המקום המיועד לטקסי העבודה זרה שהם רוצים לעשות שם הוא גג הבנין שמתחתיו נמצאים בתי מדרש לתורה והוראה וכולל חצות ומתפללים שם מניני ותיקין בראשותו של הגה"צ הגרי"מ שליט"א [ובפרט שהוא מקום קדוש ומיוחד בו טמון דוד המלך ע"ה ואלפי רבבות ישראל באים לשם לשפוך צקן לחשם במזמוריו הקדושים] ועתה אם יעשו חס ושלום באותו

אל מע"כ ידידי הגה"צ המקובל רבי יצחק מאיר מורגנשטרן שליט"א ראש ישיבת תורת חכם פעיה"ק ירושלים תו"ב

בדבר שבאו לפני תלמידי ומקורבי מעכ"ת שליט"א בענין העומד על הפרק שבדעת הרשויות של מלכות הרשע לאפשר לזרים לעשות טקסים של עבודה זרה רח"ל (בקביעות) בקומה שמעל קבר דוד המלך ע"ה (פעם בשבוע ובנוסף ביום אידיהם) והטקסים שרוצים לעשות שם אינם טקסים בעלמא של עובדי עבודה זרה אלא הם טקסים שבהם הנוצרים עובדים עבודה זרה בפועל ממש. והם אומרים שצריך למחות על זה בקול גדול שח"ו לא יפיקו זממם למסור את המקום הקדוש שמקובל מדורי דורות כמקום קדוש בו טמון נעים זמירות ישראל [נדבר זה מובא בראשונים ובגדולי הדורות רבינו אשתורי הפרחי בספרו כפתור ופרח (פרק מא ע' כב) ותלמיד הרמב"ן בספרו תוצאות ארץ ישראל (שם עמ' תמה) המהר"ם חגיז בספרו אלה מסעי (עמ' טו) בשם רבינו האריז"ל ידיו על זה שהוא מקום קבורתם של מלכי בית דוד והמהרי"ל דיסקין זי"ע אמר על דברי מהר"ם חגיז שהמפקק בזה הוא שוטה רשע וגס רוח ובכלל מונע אחרים מלקיים המצוה (מובא בספר אדמת קודש) והמנחת אלעזר ממנוקאטש זי"ע אמר שהוא ראש וראשון לכל מקומות הקודש (ראה בס' מסעות ירושלים)]

הבנין פנימה אלא רוצים לאפשר להם לעשות את טקסיהם בחדר הבנוי מעל מתחם הקבר מכל מקום לדין זה לא מהני דסו"ס אם יכנסו לשם יהיה אסור ליהודים להתפלל בכל המתחם הקבר ובוה לוקחים חזקה שקיימת דורות רבים אצל היהודים ומוסרים אותה לזרים וזה ודאי אסור, ועל אחת כמה וכמה לאפשר להם להתכנס לתפילותיהם מעל מקום קדוש כזה מקום קברו של דוד המלך ע"ה וכבוד עיר האלקים ודוד עבדו מושפלים עד שאול תחתיה.

ומה שהרשויות טוענות שאין כוונת הנוצרים לעשות שם מקום תפלה קבוע אלא רק בזמנים מסויימים ולא יהיו שם צלמים וכדומה ואפילו אם כנים הדברים זה לא יעלה ארוכה והאיסור במקומו עומד וכמו שמבואר בשו"ת פרי השדה ח"ב סי' ד' שהעלה דהא דאסור ליכנס בבית תפלתם דהוא אפילו במקום דליכא צלמים עיי"ש. והיינו דכל מקום שהם מקיימים את תפלתם הוא מקום שאסור לבר ישראל ליכנס לשם ויעוין גם בשו"ת מנחת אלעזר ח"א סי' נ"ג אות ג' מ"ש להוכיח מהרמב"ם שעבודת הנוצרים גם בזה"ז הוא ע"ז ממש וכמו כן הוא מקום טינוף שעושה ח"ו מחיצה בין ישראל לאביהם שבשמים.

וכאן המקום להעיר על חומר הענין מה שנותנים לעובדי ע"ז מקום בשביל לבנות בית תפלה שלהם שדבר זה אסור מדינא עיין שו"ע יו"ד סימן קמג ס"א ובלבוש שם שכתב וז"ל: כשם שאסור ליהנות מע"ז משום לא ידבק בך מאומה וגו', כך אסור לההנותה, דכל מהנה נהנה. לפיכך מי שהיה ביתו סמוך לבית עבודה זרה ונפל אסור לחזור ולבנותו, מפני שמהנה לה לבנות לה כותל. ועיין עוד בילקוט אמרים ויואל משה (עמ' צא אות צח) מש"כ שהכובשים ארץ ישראל עם הע"ז שבתוכה ומחזיקים ממשלתם על כל בתי העבודה זרה ואינם מאבדים אותם יש להם בזה דין עובדי עבודה זרה וכו' ואם כן אלה הרשעים שלא די שאינם מאבדים את הע"ז שתחת ממשלתם

מקום בית תפלה של עבודה זרה אסור להם ללמוד ולהתפלל במקום קדוש זה כמו שמבואר בשו"ע סימן קנא סעיף יב דיש ליהרהר מלהשתמש בעליה שעל גבי בית הכנסת תשמיש קבוע של גנאי, כגון לשכב שם; ושאר תשמישים. ועל זה כתב בט"ז שם סק"ד: אבל תשמיש של בזיון מאוד נראה דבכל גווני אסור כגון עבודה זרה או טינוף דהא בסי' נ"ה אמרינן דאלו מפסיקין לענין צירוף לענות אמן אע"ג דאין מחיצה של ברזל מפסקת בין ישראל לאביהם שבשמים כ"ש כאן דדבר המאוס יפסיק את התפלה של ביה"כ לעלות למעלה לשמים, ע"כ.

נמצא שאם יתקיים רצונם ח"ו כל אלו שלומדים ומתפללים בציבור בבית מדרשו במקום קברו של דוד המלך ע"ה יהיה אסור להם ללמוד ולהתפלל שם, אחר שהדבר המאוס של עבודה זרה יעכב ויפסיק את תלמודם ואת תפילתם מלעלות לאביהם שבשמים. ואפילו יחידים הבאים להתפלל על ציונו של דוד המלך ע"ה יהיה אסור להם להתפלל במקום זה כמ"ש הכף החיים או"ח סי' קנא אות עד דאף היחיד אסור לו להתפלל בביתו אם יש טינוף למעלה מן הגג, ע"כ. וזה ודאי שבתי המדרשות הקבועים בהר ציון כבר קנו את מקומם זה רבות בשנים ואסור להוציאם משם או לגרום שיהיו שוממין מבלי באי מועד. וגם היחידים שבאים להתפלל על קברו של דוד המלך ע"ה לא יוכלו להתפלל שם ועל כן ודאי שצריך לעמוד על כך בתוקף שאסור למסור מקום כזה לידי זרים שרוצים לעשות שם טקסים של עבודה זרה מעיקר הדין. ואין שום הצדקה לא על פי ד"ת ולא על פי ההגיון האנושי לקחת מקום שהוא מיוחד לתורה ולתפילה לכלל ישראל הרבה דורות ולעשות שם פעולות שימנעו את כל הבאים לשם מלשפוך שיחם ולהתפלל במקום קדוש כזה. והגם שהרשויות טוענים שהיהודים יכולים להמשיך ולהתפלל במקום מאחר שאין מאפשרים להם לעשות את טקסיהם בתוך

של ישראל. שדבר זה הוא נוגע ליהדות של כל אחד ואחד מאתנו וזה בגדר של העמדת צלם בהיכל שעל זה אמר דוד בתהילותיו (עט א) מזמור לאספן אלקים באו גויים בנחלתך טמאו את היכל קדשך.

ובזכות זה יעתיר בעדנו לפני כסא הכבוד ויעזרנו על דבר כבוד שמו יתברך לבל יתחלל בגויים ובעגלא ובזמן קריב יבא משיח בן דוד ויגאלנו גאולת עולמים אכ"ר.

ונזכה לחזות בעינינו במהרה שיעקרו כל העבודות זרות ונברך על זה בשם ומלכות "בא"י אלהינו מלך העולם שעקר עבודה זרה מארצנו" כמבואר בשולחן ערוך (או"ח סימן רכד סעיף ב).

הכו"ח על דבר כבוד שמו יתברך
משה בראנדסדארפער

אלא אדרבה מתקנים אותם ונותנים להם כל עניני כבוד ובונים בתי עבודה זרה חדשים וגם הועמד מטעם הממשלה משרד הדתות שנקרא בלשון רבים לכלול כל הדתות שמשמרתם לתקן כל הדתות ודאי דגם להם יש דין עובדי ע"ז, ע"כ. וכל שכן בנ"ד שנותנים להם לכתחילה זכות להשתמש בבנין שעל הציון ולעשותו למקום של ע"ז שדבר זה אסור הוא מן התורה ואדרבה אם היה בכחנו היינו צריכים לאבד את הקיימים ולא להוסיף עליהם.

והעולה מדברינו דודאי חוץ מלהרבות בתפילות ובתחנונים שלא יעלה בידם לעשות ככל העולה על דעתם יש גם ללחום על זה בכל טעדיקי ובכל כוחנו לכל יפיקו זממם למסור נחלת ישראל לזרים ולעכב תפילותיהם

יבטל יצרו הרע משום אהבתו לה', משום שאין אהבה דוגמת זה לענינים גשמיים

ועל ידי זה יבא למדרגת ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך (דברים ו, ה) בשני יצריך (ברכות נד.). שאפילו היצר הרע הוא נכנע ובטל נגד אהבת ה', וכמו שאמרו רבותינו ז"ל בטל רצונך מפני רצונו (אבות ב, ד), פירוש לפי שאהבה זו הבאה מחמת ראייה חושית כזו, אין ערוך אליה ולא נמצא דוגמתה כלל בענינים גשמיים, וכמאמר מי ידמה לך ומי ישוה לך ומי יערך לך (תפלת נשמת).

ראיה זו צריך להיות תמידית

ובחינת ראיה זו צריך להיות נצחית ותמידית, ומי שאינו מסתכל בזה תמיד עליו נאמר והכסיל בחושך הולך (קהלת ב, יד). מה שאין כן החכם עיניו בראשו, שיהיה תמיד לנגד עיניו חיותו וקיומו מאור אין סוף ברוך הוא, וככה תהיה אהבת הוי"ה תקועה בלבו תמיד, ותהיה נפשו קשורה באלהים חיים קשר נפלא וחזק לעד ולעולמי עולמים. (תורה אור פה, ג)